

Dertien jaar geleden verscheen in de Leusder Krant een serie gesprekken over ‘Zin in het leven/zinvol leven’. Op dit moment verschijnt een nieuwe serie, op initiatief van het Zincafé. Het interview met Koen van Andel (1984) verscheen op 22 mei in de [Leusderkrant](#) (pag. 5). De tekst vind je hieronder, met aansluitend zijn antwoorden op nog 5 extra vragen.

Koen van Andel: „Stadje en werk hebben me altijd nogal in beslag genomen.“

"Ik wil verwondering delen"

Wat waren jouw doelen en heb je die gerealiseerd?

Voor de lange termijn zijn mijn doelen meer ontstaan dan bewust vooraf bedacht. Terugkijkend zie ik dat ik doorgaans aandacht wil vragen voor thema's waaraan de 'grote massa' voorbijgaat. En dat liefst op een onderscheidende manier.

Zo las ik op de basisschool zelfgeschreven verhalen voor, om mijn interesse in taal te delen. Op mijn slaapkamer bouwde ik een pijporgel, dat nu 'op zichzelf woont' in een kerk in Utrecht. Mensen kijken vaak raar op, maar soms maken hun vooroordelen plaats voor enthousiasme – dat is mijn doel! Ook in mijn werk als docent: exacte vakken tot een plezier te maken, bijvoorbeeld met cabaret.

Verrassend vaak mag ik iets van mijn doelen gerealiseerd zien, maar het is nooit klaar, je zoekt altijd verder.

Onderken je verschillende fases in je leven en hoe was in elke fase de balans tussen werk, gezin en familie?

Studie en werk hebben me altijd nogal in beslag genomen; ik wil altijd zorgvuldig en dienstbaar zijn, soms ongezonder veel. Inmiddels, op mijn 29^e, is de fase bereikt waarin die koortsachtige discipline niet meer vanzelfsprekend is en ik bewuster stilsta bij wat me goed doet, wat ik belangrijk en vervullend vind.

Zo zijn er onophoudelijk groeimomenten. Ze maken je bestaan soms (schijnbaar) ingewikkelder, maar ik vertrouw erop dat ze je wel letterlijk 'ont-wikkelen': je helpen om je geest los te maken uit denkbeelden en patronen waarin zij zich heeft verstrengeld.

Mijn familie is bij alles een essentiële basis van begrip, steun en vertrouwen geweest, ook nadat ik op mijn 18^e het huis uit ging. Daar ben ik heel dankbaar voor!

Welke drijfveren kenschetsen je leven?

Mijn neiging om onderbelichte thema's in de schijnwerpers te zetten, komt voort uit mijn verwondering; taal, orgels, enzovoort, ik word er blij van! Laat iedereen dat ervaren! Toegegeven, stiekem vraag ik daarmee ook altijd aandacht voor het thema 'Koen'.

Maar de verwondering voor alles wat ik om me heen zie, vormt toch de voortdurende basis. Die heb ik te danken aan een thuissituatie waarin bewondering, aandacht, eerbied, bezinning, met en bij elkaar stilstaan op een ongedwongen wijze bestaan. Ook daar ben ik heel dankbaar voor!

Welke rol speelt levensovertuiging in je leven?

Die thema's uit mijn thuissituatie hebben alles te maken met levensovertuiging. Die heb ik meegekregen en overgenomen. Alhoewel, zoiets is niet zomaar uitgekristalliseerd, dat is een zoektocht, en heeft te veel facetten om hier te behandelen.

Wel moet ik zeggen dat ik blij ben vanuit vele richtingen 'gevoed' te worden: uit de soms eeuwenoude muziek zoals mijn vader die als organist in kerken speelt, kan ik veel inspiratie, inzicht, moed, energie putten. Maar evengoed uit goede vrienden, met geheel eigen ideeën, scherpe vragen, antwoorden, of vraagtekens die overblijven.

Hoe zou je als tachtiger op je leven willen terugkijken?

Ik hoop te kunnen constateren dat het onderscheid dat ik nu maak tussen mezelf en de 'grote massa' verdwenen is. Of dat nu komt door mijn inspanningen om mijn verwondering uit te dragen, of anderszins; dan is het klaar en mooi. Alhoewel, dan kunnen we ons dáár weer over verwonderen. Maar wel in gezamenlijkheid!